

Biuletyn

Nr 595

www.kz.ketrzyn.pl

23 września 2018

A tak, bracia moi mili,
bądźcie stali, niewzruszeni,
zawsze pełni zapału do pracy dla Pana,
wiedząc, że trud wasz nie jest daremny w Panu.

I list do Koryntian 15:58

Kazanie: Arkadiusz Jurgielajtis

NADCHODZĄCE WYDARZENIA

WRZESIEŃ						
Poniedziałek	Wtorek	Środa	Czwartek	Piątek	Sobota	Niedziela
24	25 Coffee H.	26	27	28 Gr.dom.	29	30
PAŹDZIERNIK						
Poniedziałek	Wtorek	Środa	Czwartek	Piątek	Sobota	Niedziela
1	2 Coffee H.	3	4	5 Gr.dom.	6	7
8	9 Coffee H.	10	11	12 Gr.dom.	13	14

Każdy wtorek – Coffee House, Reszel, godz. 16⁰⁰.

Każdy piątek – grupa domowa, godz. 18³⁰, mieszkanie w zborze.

PROŚBY O MODLITWĘ

▪ zbawienie:

- męża Marysi Pietrzak.
- całej rodziny Ewy Brzostek.
- Andrzeja D. (męża Ani).
- Danuty K. (mamy Mirka i Roberta).
- Tadeusza W. (taty Joli i Jarka).
- Lilli R. (żony Mirka).
- męża Bogumiły Panfil.
- rodziców Darka Biłdy.
- taty i brata Moniki Czerwonki.
- Justyny J. (żony Marcina Dominika).

▪ zdrowie:

- Agnieszki Z.
- Kasi K.
- Danuty K. (mamy Mirka i Roberta).
- Patrycji i Magdy Owierczuk.
- Marianny i Jerzego Zakrzewskich.
- Alfredy Kopaczel.
- Bogumiły Panfil.

- o błogosławieństwo, pokój i bezpieczeństwo dla Adolat i Dilafruz;
- uzdrowienie i wzrost duchowy Rafała (bratanka Lucyny Tęczy);
- o błogosławieństwa, Boże prowadzenie dla Władysława i Krystyny Plewińskich, będących na misji za granicą;
- o błogosławieństwo, Bożą opiekę i prowadzenie dla Marysi Pietrzak.

URODZINY

Dziś urodziny obchodzi:

23.09.

Irina Kaszyncewa

Życzymy błogosławieństw Bożych!

REFLEKSJA

Oddawanie Bogu chwały

Sławimy Cię, Boże, sławimy Twe imię,

bo jest bliskie! Opowiemy o Twoich cudach.

Księga Psalmów 75:2

Wysławianie Boga, wzywanie Go i opowiadanie Jego cudów jest także naszym zadaniem. Izrael opowiadał m.in. o cudzie wyzwolenia z Egiptu. My możemy głosić cud wyzwolenia z niewoli diabła, grzechu i śmierci przez krew Chrystusa. Chociaż nasz kraj bywa nazywany krajem chrześcijańskim, to tak wielu naszych rodaków tkwi w niewoli. Kierując się miłosierdziem bądźmy gotowi nieść im wyzwalającą dobrą nowinę o zbawieniu w Chrystusie.

Obrazy i cechy Kościoła

Autor: Edward Czajko

Część 1/2

*„Wierzymy w jeden Kościół,
święty, powszechny i apostołski”.*

Kościół, czyli ekklesia

Greckim ekwiwalentem polskich terminów: katolickiego „kościół” i protestanckich „kościół” oraz „zbór”, jest ekklesia. Tym terminem określano zebranie czy zgromadzenie wolnych obywateli greckiego miasta-państwa, wezwanych przez herolda w związku z potrzebą podjęcia postanowień w sprawach publicznych (por. Dz 19,39: „Jeżeli zaś chodzi o coś więcej, zostanie to załatwione na prawomocnym zgromadzeniu”). W Septuagincie, greckim przekładzie Starego Testamentu, słowo ekklesia odnosi się do zgromadzenia Izraela, przede wszystkim gdy zgromadza się on przed Panem w celach religijnych, a więc jako zgromadzenie kultowe (hebr. kahal). Pwt 31,30: „I przemówił Mojżesz do całego zgromadzenia izraelskiego”; Dz 7,38: „On [Mojżesz] ci to w czasie zgromadzenia na pustyni pośredniczył między aniołem, który do niego mówił na górze Synaj, a ojcami naszymi, on też otrzymał słowa żywota, aby je nam przekazać”. Ekklesia jest tu odpowiednim słowem, bo Izrael został powołany spośród narodów, by być szczególnym ludem Boga.

W Nowym Testamencie ekklesia oznacza po prostu zbór, zgromadzenie ludzi, którzy okazali się zdolni do przyjęcia łaski z wysokości i zostali wywołani ze świata, „z teraźniejszego wieku złego” (Ga 1,4), by być świadkami Jezusa Chrystusa (por. 1 P 2,9). Tym, który powołuje, jest Bóg.

Jezus użył słowa ekklesia dwukrotnie. Pierwszy raz wtedy, gdy Piotr złożył swoje wielkie wyznanie wiary pod Cezareą Filipową. Drugi raz wypowiedział je w kontekście pouczenia uczniów o postępowaniu wobec grzeszącego brata (por. Mt 16,16-18; 18,17).

Natomiast w listach apostołskich słowo to występuje o wiele częściej. Czasami oznacza ono grupę wierzących w Chrystusa zamieszkujących jakiś region, na przykład „zbery Galacji” (Ga 1,2). Innym razem stosuje się je wobec wierzących w Chrystusa w danej miejscowości, na przykład „zbór w Antiochii” (Dz 13,1). Następnie mała grupka wierzących w Chrystusa zbierająca się w jakimś domu dla uwielbienia Boga oraz duchowego zbudowania również jest nazwana ekklesia (por. Rz 16,5; 1 Kor 16,19; Koi 4,15; Firn 2). W żadnym przypadku termin ekklesia nie odnosił się do budynku, w którym odbywało się nabożeństwo. W końcu, termin ekklesia dotyczy zasadniczo ogółu wyznawców Chrystusa, wierzących w Chrystusa, na całym obliczu ziemi.

Należy tu zauważyć, że również żydowskie słowo „synagoga” oznaczało na początku nie budynek, ale właśnie ludzi, którzy zebrali się w okre-

ślonym celu. Dopiero później tym samym słowem zaczęto określać miejsce, w którym „zgromadzenie” (hebr. kahal) spotykało się na nabożeństwo.

Jakub w swoim liście posługuje się oboma greckimi słowami - i synagogę, i ekklesia - w odniesieniu do chrześcijańskiego zboru (por. Jk 2,2; 5,14). Choć Żydzi na określenie swojego spotkania kultowego używali słowa synagogę, chrześcijanie zaś - ekklesia, to obie strony dawały świadectwo historycznej kontynuacji względem „zgromadzenia” (hebr. kahal) dawnego Izraela - starotestamentowego Kościoła Bożego.

Albowiem, jak mówi R. Newton Plew, ekklesia Boża to lud Boży, który swoje życie wiąże z przeszłością, poprzez dzieje Izraela, proroków i dawnych męczenników, ku powołaniu Abrahama przez Boga. A nawet dalej, bo aż do zamiarów Boga sprzed początku świata. Źródłem pochodzenia ekklesia jest wola Boga.

I dalej ten sam autor: „Pojęcie Kościoła jako wspólnoty na ziemi, zamieszkaney przez Ducha Bożego, niosącej słowo objawienia, wyjątkowej co do swego pochodzenia, co do swojej społeczności, co do swojej lojalności, co do swego przesłania i co do swojej misji, jest czymś zasadniczym dla chrześcijańskiej teologii, jeśli miarą tej teologii mają być pisma Nowego Testamentu”¹. Kościół zatem nie jest po prostu instytucją ludzką, ale swoje powstanie i pochodzenie zawdzięcza Bogu.

* * *

Po tych zdaniach wstępnych pora przejść do przedstawienia obrazowych opisów Kościoła. Nowy Testament zawiera szereg obrazów Kościoła, a każdy z nich podkreśla poszczególne aspekty jego charakteru.

Ciało Chrystusa

Po pierwsze, Kościół jest nazywany Ciałem Chrystusa (Ef 1,22-23). Ciało ludzkie składa się z wielu różnych części, które spełniają różne funkcje; jednakże każda z części jest połączona z innymi, tworząc jedno ciało. Podobnie Kościół, chociaż składa się z wielu różnych członków, jednak tworzy jedno Ciało, którego Głową jest Chrystus (1 Kor 12,12-27; Rz 12,4-5).

Po wniebowstąpieniu Jezus Chrystus pozostawił swój Kościół na ziemi jako swoje Ciało, aby kontynuował Jego dzieło. Kościół ma być Jego głosem i przekazywać Jego przesłanie, być Jego stopami i iść tam, gdzie On chce; być Jego oczami i patrzeć w sposób, w jaki On to czyni; być Jego rękami i służyć w Jego imieniu. Określenie Kościoła jako Ciała Chrystusa odnosi się przede wszystkim do Kościoła uniwersalnego (Kościół Powszechny), ale Nowy Testament posługuje się nim także wobec pojedynczego lokalnego zboru (por. 1 Kor 12,27).

Nazwa Kościoła jako Ciała Chrystusa podkreśla jego jedność, współzależność jego członków i ich relacje względem jego Głowy, którą jest sam Pan Jezus Chrystus.

Świątynia Boża

Po drugie, Kościół jest nazwany świątynią Ducha Świętego albo świątynią Boga. W okresie starego Przymierza Świątynia - a przed nią Namiot zgromadzenia - była miejscem, które Bóg wybrał, by w ten sposób mieszkać pośród swego ludu. Obraz Kościoła jako świątyni podkreśla zatem fakt, że w wierzących w Chrystusa, w chrześcijanach, pojedynczo, indywidualnie i zbiorowo mieszka Duch Święty. W ten sposób, na przykład, zbór w Koryncie jest świątynią Boga, w której mieszka Duch Święty (por. 1 Kor 3,16). Z kolei w Liście do Efezjan Paweł mówi o wierzących jako o rosnących „w przybytek (gr. naos - świątynia) święty w Panu” (Ef 2,21). Piotr zaś przedstawia wierzących jako „żywe kamienie”, budujące się w „dom duchowy” (1 P 2,5).

Obraz świątyni akcentuje świętość Kościoła, a także fakt, iż stanowi on wspólnotę kultową, wspólnotę uwielbienia dla Boga. Fundamentem tej świątyni są apostołowie i prorocy (Ef 2,20). Chrystus zaś jest jej kamieniem węgielnym (1 P 2,7).

Nowe Jeruzalem

Po trzecie, Kościół jest nazwany nowym Jeruzalem lub Jeruzalem w niebieszech. Nowy Testament widzi Kościół jako duchowy odpowiednik ziemskiego Jeruzalem, zgodnie z tym, jak Żydzi traktowali to miasto (Obj 3,12; 21,2). W okresie Starego Przymierza Góra Syjon była ośrodkiem kultu izraelskiego, a Jeruzalem uważano za miejsce

szczególnej obecności Boga (Hbr 12,22). Pojęcie nowego Jeruzalem spotykamy też w Starym Testamencie.

Nowy Izrael

Po czwarte, Kościół jest nazwany nowym Izraelem. Paweł widzi w Kościele nowego Izraela. Stary Izrael zawiódł, za co spotkał go sąd Boży. Jezus w jednej ze swoich przypowieści powiedział, zwracając się do Żydów: „Królestwo Boże zostanie wam zabrane, a dane narodowi, który będzie wydawał jego owoce” (Mt 21,43). Kościół, chrześcijanie, wierzący w Chrystusa - czy to Żydzi, czy poganie (narody) - mają uważać siebie za „potomstwo Abrahama”. Podobnie Piotr zwroty, które kiedyś odnosiły się do dawnego Izraela, stosuje wobec chrześcijańskiego Kościoła (1 P 2,9). „Nowy Izrael” nie zna żadnych etnicznych czy rasowych barier, ale obejmuje wszystkich ludzi, którzy prawdziwie należą do Chrystusa.

Filar i podwalina prawdy

Po piąte, Kościół jest nazwany filarem i podwaliną prawdy. To określenie spotykamy w 1 Tm 3,15, gdzie odnosi się ono właśnie do Kościoła Bożego. Oznacza to, że Kościół jest strażnikiem prawdy, jej obrońcą. Kościół Boży jest ugruntowany na prawdzie i jest jej, prawdy, twierdzą.

Domownicy Boga

Po szóste, Kościół to domownicy Boga. Podkreśla się tym samym

fakt, że wierzący w Chrystusa zostali narodzeni do Bożej rodziny i dlatego znajdują się w szczególnej relacji wobec Boga i siebie nawzajem (Ga 6,10). Znając swego Ojca w niebie, chrześcijanie powinni traktować się wzajemnie jako braci i siostry w Chrystusie.

Oblubienica Chrystusowa

I po siódme, Kościół jest nazywany oblubienicą Chrystusa. Pismo używa małżeńskich relacji dla zilustrowania więzi najpierw między Bogiem a Izraelem, a następnie między Chrystusem a Jego Kościołem. U Pawła czytamy: „Mężowie, miłujcie żony swoje, jak i Chrystus umiłował Kościół i wydał zań samego siebie” (Ef 5,24); „Albowiem zaręczyłem was z jednym mężem [Chrystusem], aby stawić przed Chrystusem dziewicę czystą” (2 Kor 11,2). W ewangeliach również mamy kilka tekstów, które przedstawiają Chrystusa jako niebiańskiego Oblubieńca, a Jana Chrzciela jako „przyjaciela oblubieńca” (J 3,29). W Obj 19,7 Kościół jest ukazany jako Oblubienica Baranka. W tym samym rozdziale mamy też mowę o weselu Baranka, dzięki któremu Oblubienica rozpoczyna pełnię, jaka wiąże się z życiem przyszłego wieku.

¹ R. Newton Flew, *Jesus and His Church*, 1943, s. 181.

Dalszy ciąg w następnym wydaniu

Ukraina: Ataki na chrześcijan w Ługańsku

W tzw. Ługańskiej Republice Ludowej uzbrojona policja często dokonuje nalotów na nabożeństwa, konfiskując literaturę i nakładając grzywny na uczestników. Ponadto, miejscowe ministerstwo spraw wewnętrznych ogłosiło całkowitą delegalizację Wszech-Ukraińskiej Unii Kościołów Chrześcijan Wiary Ewangelicznej/Baptystów, twierdząc, że organizacja ta odmówiła poddania się obowiązkowej rejestracji.

Zwalczanie niektórych grup religijnych, w tym ewangelicznych chrześcijan, przez separatystów z Ługańska trwa od ustanowienia Ługańskiej Republiki Ludowej w 2014 roku. W ciągu minionych czterech lat dochodziło do niezliczonych aktów prześladowań, takich jak uprowadzenia, tortury i konfiskata mienia.

Ostatni taki przypadek miał miejsce 6 sierpnia, kiedy napastnicy uzbrojeni w broń automatyczną weszli do zielonoświątkowego Kościoła Łaski. Skonfiskowano kościelny komputer, a wielu przywódców kościoła, w tym pastor Wiktor Kowal, zostało zatrzymanych na kilka godzin.

Módlmy się o pokój w tym rozdartym wojną regionie. Prośmy Boga, aby udzielił członkom kościoła pokoju umysłu i serca w tym trudnym okresie. Módlmy się, aby chrześcijanie w Ługańsku byli w stanie skutecznie zaspokajać

liczne potrzeby ludzi wokół nich, demonstrując miłość Boga nawet wobec swych wrogów.

Za: chrzescijanin.pl

DOBRE SŁOWO

Diabeł stara się wytrącić nas z równowagi. Wie, który guzik nacisnąć. Gdybyśmy znali samych siebie tak dobrze jak on, bylibyśmy w dużo lepszej sytuacji. Dlatego właśnie Bóg pragnie, abyśmy mieli Boży charakter. Jeśli nie nauczysz się, jak przyjąć Bożą łaskę, nigdy nie pojednasz się z Bogiem i nie osiągniesz wewnętrznego pokoju. Jeśli nie przyjmiesz Bożej łaski, to za każdym razem kiedy się potkniesz, będziesz na

siebie wściekły. I za każdym razem, kiedy popełnisz błąd, będziesz zadreślał się myśleniem, że Bóg jest na ciebie wściekły. To spowoduje, że odejdziesz od Niego, zamiast przyjść przed Jego tron, aby otrzymać pomoc, której potrzebujesz. Musisz zauważyć dobrodziejstwa wypływające z hojności łaski. I jeśli nie wiemy, jak okazać innym miłosierdzie, jeśli nie wiemy, w jaki sposób otworzyć się na strumień Bożej łaski, nigdy nie będziemy żyli w pokoju z ludźmi, ponieważ stale będziemy na kogoś źli. Jeśli w twoim życiu jest ktoś, na kogo jesteś zły, możesz w tej chwili przewyciężyć to uczucie, postanawiając ofiarować mu swoje miłosierdzie.

- Joyce Meyer

WSPIERAJMY MISJE

Zachęcamy do finansowego wspierania misjonarzy. Każda złotówka jest ważna!

Misje prowadzone na wschodzie, Tłumaczenia Biblii	Nr konta: 32 1050 1096 1000 0001 0178 4874 Biblijne Stowarzyszenie Misyjne ul. Cieszyńska 47, 43-450 Ustroń
Misje prowadzone na Bliskim Wschodzie przez zbor w Rabce.	Nr konta: 93-10203466-0000950200296608 z dopiskiem: „Misje” Kościół Chrześcijan Baptystów ul. Roztoki 9, 34-700 Rabka-Zdrój
Misja w Yorku (Wielka Brytania) Krystyna i Władysław Plewińscy	Nr konta: 06 1020 3639 0000 8302 0011 6152 z dopiskiem: „Wsparcie misji w Yorku” Władysław Plewiński
Fundacja SNAP - stop narkomanii, alkoholizmowi, przemocy. Elżbieta Maria Stępniaak	Nr konta: 43 1090 2590 0000 0001 3365 6687 BZ WBK

WAŻNE INFORMACJE

PASTOR	Arkadiusz Jurgielajtis , tel.: 517 524 520 e-mail: jurgielajtis@op.pl
CZŁONKOWIE RADY ZBORU	Władysław Plewiński, Oleg Owierczuk, Michał Karczewski
BIBLIOTEKA	Ania Jurgielajtis, Kasia Werkowska
REDAKCJA STRONA WWW	Marta Jurgielajtis , tel.: 509 963 995, e-mail: jurgielka@gmail.com admin@kz.ketrzyn.pl
NABOŻEŃSTWA	Niedziela: godz. 10 ⁰⁰ , środa: godz. 18 ⁰⁰ .
SPOTKANIE MODLITEWNE	Codziennie (z wyjątkiem środy): godz. 20 ⁰⁰ oraz w niedzielę: godz. 8 ⁰⁰ .
GRUPA DOMOWA	Mieszkanie w zborze, piątek: godz. 18 ³⁰ .
BOSKIE DZIEWCZYNY	Spotkanie dla kobiet, jedna sobota w miesiącu, godz.: 17 ⁰⁰ .
COFFE HOUSE	Reszel, wtorek, godz.: 16 ⁰⁰ .
SZKÓŁKA NIEDZIELNA (dzieci starsze - gr. I)	Zajęcia prowadzą zamiennie Kasia Werkowska i Jarek Werkowski .
SZKÓŁKA NIEDZIELNA (dzieci starsze - gr. II)	Zajęcia prowadzą zamiennie Ania Jurgielajtis, Marta Jurgielajtis i Dawid Kondratowicz .
SZKÓŁKA NIEDZIELNA (zerówka i kl. I-III)	Zajęcia prowadzi Agnieszka Karczewska .
GRUPA NAJMŁODSZYCH	Opiekę sprawuje Marta Jurgielajtis (młodsza) .
KONTO BANKOWE	Mazurski Bank Spółdzielczy S.A. Giżycko 77 9343 0005 0013 8569 2000 0010
ADRES	ul. Powstańców Warszawy 33, 11-400 Kętrzyn
WWW	www.kz.ketrzyn.pl
EMAIL	betel@kz.ketrzyn.pl

Biuletyn jest bezpłatnym tygodnikiem Kościoła Zielonoświątkowego w Kętrzynie